

men vi kunne ikke undlade at udtale, at det dog har sin Betænkelse, naar man betragter alle Forhold ved den kjøbenhavnske Geistlighedens Lønning, at fraskrive sig enhver Forøgelse af den Indtægtskilde, der kan følge med den stigende Befolkning. Det lader sig ikke nægte, at de Midler, man har til at lønne den kjøbenhavnske Geistlighed, ere baade indskrænkede og af meget precair Natur, og det kan ikke betvivles, at den kjøbenhavnske Geistlighedens Lønning vil medføre Vanskelighed for Fremtiden. For ikke at forøge den Vanskelighed have 5 Medlemmer af Udvalget stillet et lille Endringsforslag. Der er ved et eneste kjøbenhavnsk Sogneskald en Tiende, og det er temmelig stor; de øvrige kjøbenhavnske Skald have ingen Tientindtægter, med Undtagelse af eet, der ikke kommer ind under denne Lov, fordi det hører til de Embeder, der betegnes i Lovens Slutningsparagraf som Embeder ved Klostre, Hospitaller, Sygehuse og Fængsler, nemlig Embedet ved Barton Hospital. Udkastets Vedtagelse vil nu medføre, at alle Tiender i Landet ved Vacance indbrages, og der vil altsaa blive nogenlunde faste og sikre Midler til at lønne Geistligheden med, selv om man ved at fradrage denne ene Tiende formindskede dem med det forholdsvis ubetydelige Beløb af — naar man vurderer en Tønde Byg til 4 Rbd. — et Par tusinde Rigsdaler og anvendte disse paa den kjøbenhavnske Geistlighed alene. Man kan sige: Ja, men den kjøbenhavnske Geistlighed vinder en Net til at pensioneres af Lønningsfonden; men jeg troer ikke, at dette egentlig har nogen videre Betydning for det kjøbenhavnske Præsteskab. Vi troe, at derved vindes ikke Saameget for Kjøbenhavn, og vi have idetmindste troet, at saaledes som Forholdene ere, naar man seer hen til den overordentlige Vanskelighed, der er forbunden med at tilvejebringe de nødvendige Kræfter til de geistlige Embeder i Kjøbenhavn — jeg skal i saa Henseende anføre Kjøbenhavns største Skald, Trinitatis Sogn, samt det nye Skald paa Nørrebro — burde man ikke undbrage Kjøbenhavn nogle af de Midler, der hidtil have været henlagte til dens Geistlighed. Det er altsaa foreslaaet, at denne Tiende skulde fremdeles anvendes til Fordeel for de kjøbenhavnske Embeder og skulde,

naar Embedet blev vacant, behandles paa samme Maade som de 20,000 Rbd., der ere foreslaaede at skulle udredes af Kjøbenhavns Commune istædetfor Præstepengene, nemlig at Beløbet bliver ved kongelig Anordning at fordele imellem Kjøbenhavns Præster.

Skuel: Der er af 5 ærede Medlemmer af Udvalget i Forening med mig gjort det Forslag, at § 7, der angaaer Honorar til Provsterne, skal udgaae. Naar vi have tilladt os at fremkomme med dette Forslag, er Grunden den, at vi ikke kunne i Lovforslaget, som det foreligger, finde Anledning til at fravige, hvad der tidligere har været gjældende. Vi have formeent, at Provsterne maatte anses at have tilstrækkeligt Vederlag for deres Arbejde deri, at de have en Udsigt til at faae det bedste Skald i det District, hvori de fungere. Den ærede Ordfører har rigtignok bemærket, at nærværende Lov forringer Betydningen af denne Forret, men det kan ikke nægtes, at det er et betydeligt Gode, der tillægges disse geistlige Embedsmænd, at de have Udsigt til at faae de bedste Skald, ogsaa saaledes, som de vilde blive efter, at denne Lov var traadt i Kraft. Dernæst har Provsten ved Siden deraf en Godtgjørelse af 1½ Td. Byg af enhver Kirke i Districtet, hvilket ogsaa maa komme i Betragtning som ikke ganske ubetydeligt, og i Forbindelse dermed Befordringsgodtgjørelse. Hvis alle Lønningsfakterne for Præsteskaldene vare blevne satte lige, vilde den foreslaaede Bestemmelse være nødvendig, men som Loven nu er affattet, have vi troet, at det tidligere Vederlag maatte være tilstrækkeligt.

Drejer: Med Hensyn til § 4 og det dertil stillede Forslag skal jeg tillade mig at rette det Spørgsmaal til den ærede Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet, om man tør gaae ud fra, at de Præster, hvem det paalægges at bygge, i Reglen tilstaaes saa stort et Laan som den Sum, der behøves for med tilstrækkelig Omhyggelighed og Sparsommelighed at udføre de Arbejder, der fordres. Det er mig ikke ubekendt, at der ofte hidtil er indruffet det Tilfælde, at vedkommende Præst har maattet tilstyre ikke ubetydeligt af egne Midler. Om